

**АКАТИСТ СВЕТОМ МУЧЕНИКУ ВУКАШИНУ
ИЗ СЕЛА КЛЕПЦИ У СРБСКОЈ ХЕРЦЕГОВИНИ
16/29. мај**

Кондак 1.

Теби, изабраном мученику Христовом из рода Србскога, који си попут древних мученика Цркве неустрашиво пред мучитељем стајао и живот за Веру Православну положио, похвални песмопој уносимо, а ти, пошто си стекао слободу пред Господом, помоли се за све нас који ти кличемо: *Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!*

Икос 1.

Свевишњи Господ од вечности провиде у теби, свети мучениче Вукашине, изабрани сасуд, који ће храбро пред свима исповедати Име Христово и због тог Имена венац мучеништва примити. Ти си у часу мученичке кончине своје показао такво смирење, којим је и сами сатана остао постиђен, а на коме су ти и анђели Небески позавидели. Нека зато ови анђелски усклици принесу похвалу имену твоме:

Радуј се, новопросијала звездо Небеска у роду Србскоме!
Радуј се, мученичке Херцеговине лучо неугасива!
Радуј се, молитвениче за спасење наше!
Радуј се, Небеских дубина прозорљивче!
Радуј се, Божије љубави причасниче!
Радуј се, јер си становник Небеског Јерусалима постао!
Радуј се, јер те Господ Христос удостоји мучеништва које се речима не може исказати!

Радуј се, јер си гледајући мученичке смрти сународника твојих био сведок велике тајне вере Хришћанске!

Радуј се, јер речи твоје мучитељу упућене: „Само ти, дијете, ради свој посао“ – у народу Србском као исконска победа добра над злом одјекују!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 2.

Ти, свети Вукашине, би рођен у селу Клепци, у Херцеговини, Светога Саве Ђедовини, у време када се народ Србски ослобађао од вековног турског ропства, и за све увек благодарио Богу, појући: *Алилуја!*

Икос 2.

Одмах по рођењу, како је то у Срба ред, ти, свети Вукашине, прими Свето Крштење, поставши чедо Цркве Божије, а понос родитеља својих, који су у теби видели наду и утеху у старости својој. Почуј стога ове похвалне речи наше:

Радуј се, благословени изданче родитеља својих!
Радуј се, јер те они вери Христовој научише!
Радуј се, јер детиње срце твоје осећаше да је само Господ Христос истина, а сва друго лаж!

Радуј се, јер си непрестано од Бога Царство Небеско искао!

Радуј се, јер си извор и увор бића свога само у Богу видео!

Радуј се, јер си са страхом Божијим свако дело своје чинио!
Радуј се, јер си Бога устрепталим срцем увек пред собом гледао!
Радуј се, јер носаше истинску побожност у души својој!
Радуј се, јер си спасење у Господу достигао!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 3.

У Клепцима твојим, ти, свети Вукашине, од оца свога и мајке прими знање о Вери Православној, која једина лествице ка небесима има, и која се разлила у детињој души твојој као најлепши миомир Христов, коме си и ти анђелским дечијим гласом радосно појао: ***Алилуја!***

Икос 3.

И још док дете бејаше, ти, свети Вукашине, пређе у Сарајево код родбине твоје, чија кућа је била уз саму цркву православну. Ти си послушно радио у трговини њиховој, зарађујући за хлеб свој насушни и са умиљењем слушао звук звона са торња црквеног. Послушај зато ове усклике наше:

Радуј се, јер си Богу од младости своје служио!
Радуј се, јер си Матери Божијој благодарствене уздахе увек приносио!
Радуј се, јер си непрестано о слави Пресвете Тројице славословио!
Радуј се, јер си кроз Господа Христа тајну живота и смрти спознао!
Радуј се, јер си истинску радост само у Богу видео!
Радуј се, јер си искрено покајање за грехе Богу приносио!
Радуј се, јер се молитва твоја ка Богу као кад вечерњи уздизала!
Радуј се, јер си мир Небески у себи увек носио!
Радуј се, јер си величанство Божије у свакој твари гледао!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 4.

Пошто си ти, свети Вукашине, веома побожан био, у храм Божији си често одлазио, где си са осталом браћом православном молитве Богу узносио, појући радосно: ***Алилуја!***

Икос 4.

Видећи ревност твоју, свети Вукашине, црквене старешине те поставише да помажеш у храму Божијем, а ти, будући истински побожан, са анђелском ревношћу то чињаше, знајући да служиш самоме Богу, коме си цео живот свој предао. Нека те зато ови анђелски поздравни узвеличају:

Радуј се, блажени човече, јер никада на савет безбожнички ниси ишао!
Радуј се, јер си безбројне Свете Литургије као појац Господу у част испевао!
Радуј се, јер ти је Бог зато и земаљску срећу даривао!
Радуј се, јер си вољу Божију непрестано творио!
Радуј се, јер ти је једино Бог извор радости и живота био!
Радуј се, јер си светлошћу Божијом свет гледао!
Радуј се, јер си спасоносни страх Божији непрестано у души имао!
Радуј се, јер другог помоћника сем Бога у невољама ниси призивао!

Радуј се, јер си Бога и устима и срцем својим хвалио!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 5.

Ти, свети Вукашине, беше сведок великог прогона Срба у Првом светском рату у свим земљама Србским, али си сву наду своју полагао на распетог Господа Исуста Христа, коме си са љубављу клицао: *Алилуја!*

Икос 5.

Али и ти си, свети Вукашине, сузе радоснице ронио, када је славна Србска војска после албанске Голготе ослободила све земље Србске и донела слободу роду Србскоме. Стога си још више благодарио Богу за сва добра која је даривао роду твоме, служећи још ревносније у великој цркви сарајевској. Нека ти ови молбени усклици достојну хвалу принесу:

Радуј се, распетог Христа новомучениче!
Радуј се, Васкрслог Христа свети исповедниче!
Радуј се, благословени цвете земље Херцеговачке!
Радуј се, смирени Небески човече!
Радуј се, огњени земаљски анђеле!
Радуј се, закона Божијег извршитељу!
Радуј се, анђела Небеских сажитељу!
Радуј се, непобедиви орле са небеских висина!
Радуј се, благословени плоде земље Србске!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 6.

Али зло које никада не мирује опет се надви над земље Србске, јер поче нови рат у коме опет Србе почеше још жешће да прогоне и убијају, да си ти, свети Вукашине, само у Бога поуздање имао, коме си са уздасима клицао: *Алилуја!*

Икос 6.

Због тога се ти, свети Вукашине, врати у родне Клепце, мислећи да ћеш тамо бити сигурнији од зле усташке руке. Али те они и тамо нађоше и ухватише са још многим сељанима и одведоше у затвор у Сарајево, где вас жестоко мучише. А ми, опомињући се тога времена, овако ти појемо:

Радуј се, јер си непоколебљиво пред свима Име Господње призивао!
Радуј се, јер си Бога до мученичке смрти исповедао!
Радуј се, јер си као свети цар Лазар главу за веру Христову положио!
Радуј се, јер си крвљу својом земљу Србску осветио!
Радуј се, јер си као јагње смирено на заклање ишао!
Радуј се, јер се смрти ниси бојао, знајући да ју је Господ Христос Васкрсењем својим победио!
Радуј се, јер си знао да је на Небесима истинска отаџбина твоја!
Радуј се, јер ниси мрзио онога који је тебе мрзио!
Радуј се, јер си смрћу смрт победио!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 7.

Онда вас на Турђевдан у сточне вагоне убацише и ка злогласном логору Јасеновац поведоше, а ти, свети Вукашине, заједно са безбројним народом кроз босанске планине Трисветом Господу узносаше победну песму: *Алилуја!*

Икос 7.

У јасеновачком логору, ти, свети Вукашине, свакога дана гледаше смрти у очи, јер су крволочне усташе вршили најсвирепија мучења Србскога народа од како је Сунце на Земљу погледало. Знајући да и тебе то убрзо чека, ти си у души својој благодарио Богу, не сумњајући ни трена у премудри промисао Његов о крају живота свакога човека. Прими због тога из недостојних уста наших ове анђелске поздраве:

Радуј се, јер си знао да су блажени они који су правде ради прогоњени!

Радуј се, јер си у ужасним смртима које си гледао, духовним очима прозирао у жетву Господњу за Царство Небеско!

Радуј се, јер си за Господа Христа и глад и жеђ и наготу у логору Јасеновачком претпрео!

Радуј се, јер си са радошћу чекао излазак из овога света и одлазак пред лице Господње!

Радуј се, јер се због дубоке вере у Господа Христа смрти ниси плашио!

Радуј се, јер си припадао народу којег рука Божија кара, али и воли!

Радуј се, јер си свелукавог ђавола у крви мученичкој потопио!

Радуј се, јер си са величанствним смирењем свет овај трулежни напустио!

Радуј се, јер ти тело убише, а душу у наручје Богу предадоше!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 8.

Онда једнога јутра, у зиму, тебе, свети Вукашине, са још четири хиљаде страдалника усташе поведоше на вашу Голготу, а ви, знајући да се Небо пред вама отвара, са анђелима запојасте: *Алилуја!*

Икос 8.

Сатане у усташком лику се надметаше који ће више да покољу сународника твојих, свети мучениче Вукашине. А ти, занесен у небеске висине, мирно гледаше у мучитеље, да тај поглед избежуми једнога од њих, по имену Жиле и он те преко реда доведе пред јаму где већ лежаше хиљаде људи, мислећи да ће те тако застрашити. Стога нека ове молитве наше донесу радост души твојој:

Радуј се, јер си Голготу Србскога народа са смирењем примао као казну Божију за сагрешења која чињаше!

Радуј се, јер си чашу жучи до краја без роптања и туге испио!

Радуј се, јер си гледајући како мучитељи кољу народ твој Бога молио да опрости и теби и њима!

Радуј се, јер си са смирењем чекао да те Господ са миром отпусти из овога живота!

Радуј се, јер си у час мученичке смрти гледао као у спасење које ти је Господ припремио!

Радуј се, јер као што некада свети мученици нису хтели да принесу жртву идолу, тако ни ти ниси хтео да помињеш слугу демонског павелића!

Радуј се, јер си попут древних мученика неустрашиво пред мучитељем стајао!

Радуј се, јер је мир у души твојој сатанског мучитеља избеумио!

Радуј се, јер си страдао зато што си Православну Веру исповедао!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 9.

Сав избеумљен, злобни усташа ти нареди да вичеш живео павелић, вођа сатанске државе њихове, или ће ти одсећи уво. Пошто ти ћуташе, он ти одсече уво, па поново нареди да величаш павелића, јер ће ти одсећи и друго уво и нос, а ти ћуташе, и у себи, видећи Небеса отворена, са анђелима појаше: ***Алилуја!***

Икос 9.

И земаљски и Небески говорници су безгласни као рибе пред смирењем твојим, свети мучениче Вукашине. Јер када ти крволочни усташа одреза уши и нос, он ти опет нареди да вичеш: Живео анте павелић – или ће ти срце извадити, а ти му мирно рече: „Само ти, дијете, ради свој посао“ – чиме га до сатанског беса доведе. А ми, гледајући неисказано смирење твоје, овако ти уместо анђела смирено кличемо:

Радуј се, неустрашиви исповедниче Христа Бога!

Радуј се, јер лице твоје у часу мучеништва Небески мир обасјаваше!

Радуј се, јер си духовним слухом глас Господњи ослушкивао, када ти је мучитељ телесне уши одсекао!

Радуј се, јер си духовним мирисањем Небески миомир осећао, када ти је мучитељ телесни нос одсекао!

Радуј се, јер си духовним очима у Бога гледао, када ти је мучитељ телесне очи извадио!

Радуј се, јер си се на самртном часу пред сатанским мучитељем неустрашиво прекрстио!

Радуј се, јер ти је мучитељ тада ножем десницу исекао!

Радуј се, јер си као свети Игњатије Богоносац у извађеном срцу твоје име Исуса Христа написано имао!

Радуј се, јер су смирене речи твоје: „Само ти, дијете, ради свој посао“ – мучитељу разум одузеле!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 10.

Тада, већ полудели усташа, ископа ти очи, исече срце и закла те као јагње, које је немо стајало пред оним који га коље. А душу твоју, свети мучениче Вукашине, анђели Божији на руке примише и узведоше ка Престолу Свевишњег, појући Небом: ***Алилуја!***

Икос 10.

Ти си, свети мучениче Вукашине, тачно у срце примио речи Господње да се не бојимо оних који нам могу тело убити, већ Онога који може погубити душу у паклу огњеноме, па си због тога анђелски мирно примио свето мучеништво, знајући да ће те

укрепити највећи Мученик, Господ Исус Христос, и примити у Царство своје. Због тога ти, подражавајући смирење твоје, смирено кличемо:

Радуј се, јер си страх од смрти вером у Бога, Победитеља смрти, победио!
Радуј се, јер си библијске речи пред мучитељем изрекао!
Радуј се, јер су те речи биле одраз дубоке твоје вере у Бога!
Радуј се, јер тело обли крвљу, а душу у анђелску чистоту обуче!
Радуј се, јер си и пре Суда о десну страну Господњу стао!
Радуј се, јер си од Оца кроз Сина у Духу Светоме благодат мучеништва примио!
Радуј се, јер си у себи носио Онога кога је мрзио онај који је у мучитељу био!
Радуј се, јер си пред светога Саву са мученичким венцем победоносно стао!
Радуј се, јер иконе твоје свете, многе храмове Божије украшавају!
Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 11.

Не може се град сакрити кад на гори стоји, па тако ни тебе, свети мучениче Вукашине, не могаше сакрити од очију наших тама безбожничка која владаше земљама Србским и која хтеде да затвори уста оних који у Небо гледају и поју са вером: ***Алилуја!***

Икос 11.

У народу Србскоме, који је клан и убијан као мало који под сводом небеским, живело је сећање на тебе, свети мучениче Вукашине, и на мучеништво твоје, које стоји у равни са свим мучеништвима у Цркви Христовој. Зато те је народ Србски почео призивати у молитвама својим као Небеског заступника који стоји пред Престолом Божијим. Молећи да се молиш за нас, ми ти молитвено овако појемо:

Радуј се, јер мучитељу ниједну ружну реч ниси рекао, већ да само ради свој сатански посао!

Радуј се, јер си се радовао смрти из које се у Живот Вечни улази!
Радуј се, јер си и у часу мучеништва само Име Христово призивао!
Радуј се, јер си добар бој извојевао и победни венац на Небесима примио!
Радуј се, Србскога рода племенити изданче!
Радуј се, неисказаних сладости Небеских наследниче!
Радуј се, недремљиви молитвениче за спасење рода Србскога!
Радуј се, јер си пред мучитељем показао смирење које се умом људским не може схватити!

Радуј се, јер си у радост Господара свога после смрти ушао!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 12.

Зло ће до скончанија Века нападати на добро, што посебно видимо и ми, данашњи Срби, потомци твоји, па те молимо, свети мучениче Вукашине, да нам подариш благодатне снаге да као људи проживимо још ово мало времена, и да увек благодарно кличемо: ***Алилуја!***

Икос 12.

Небеским благословом својим, свети мучениче Вукашине, излиј на нас спасоносну силу, како би чврсто у Вери Православној стајали, коју све силе и овога и онога света хоће да униште, и како бисмо и ми, ако то Господ благоизволи, имали смелости и снаге да и мучеништво примимо, али само у њој да останемо. Зато, свети мучениче свесрбски, прими ове благодарне усклике наше:

Радуј се, јер душа твоја света у Царству Небеском са анђелима обитава!

Радуј се, јер припадаш народу Божијем на Небесима!

Радуј се, јер речима: „*Само ти, дијете, ради свој посао*“ – поштоваоце твоје духом премудрости Божије надахњујеш!

Радуј се, јер те је Бог Отац од вечности као сина светлости гледао!

Радуј се, јер те је Свесилни Христос неувелим венцем увенчао!

Радуј се, јер те је Дух Свети благодаћу својом на мучеништво привео!

Радуј се, јер си од верног чеда Цркве Светитељ њен постао!

Радуј се, јер си у страдању своме Христова страдања гледао!

Радуј се, јер си испунио речи Христове да љубимо и непријатеље своје!

Радуј се, свети новомучениче Вукашине, Србског рода славо и похвало!

Кондак 13.

О, свети новомучениче Вукашине, прими овај мали молитвени принос наш, и по благодати која ти је дата, помоли се Господу за спасење наше, како бисмо се по пресељењу у вечност међу праведницима нашли и са њима непрестано клицали: ***Алилуја!***

(Овај кондак се чита три пута, па затим поново: Икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.)

Молитва

О, свети Вукашине Клепачки, мучениче Христов и рода нашега звездо Небеска, почуј молитвени вапај наш и по благодати коју си код Господа стекао, помози нам у ова претешка времена да на путу Христовом останемо, јер непријатељи наши све више кидишу на нас, како би нас са тога пута одвели. Крв Србска не престаје да се лије још од времена када си и ти своју свету крв за Господа Христа пролио, али данас, као да су непријатељи још љући, јер виде да се крај приближава, па још жешће на слуге Христове нападају.

Све смо изгубили, свети Вукашине, и земљу и државу, али и Цркву Свету хоће да нам отму, оскрнавe и разруше, а тиме и душе наше да отрују ватиканским демонским отровом. Као да им је сами сатана дошапнуо да је боље да нам душе убију, него тела, па све силе улажу, како би нас одвојили од Господа Христа кроз лажна учења и лажну љубав са свима. Многе владике и свештенике наше не можемо да препознамо као православне, као да им је сами ђаво памет узео, па се више љубе са папистима и за њих више брину, него за стадо које им је Господ дао да напасају. А они, паписти, што су мислили у време када су теби мученички венац на главу стављали, проливајућу крв твоју и безбројних Срба с тобом, сада мисле још и горе. Не могу они да се покају и признају издају Христа, па да сви ми православни, па и сво анђелско збориште, клекнемо и без престанка молимо Бога да им опрости и памет врати, јер они су пали падом сатане и војске његове, бесповратно. Али зато, демонски лукаво преко

омађијаних владика наших и залуђених учитеља вере уливају отров свој у Свету Христову Божанску науку, желећи да нас увуку у сатанску мрежу своју.

Стога моли Господа и Господара твога, а и нашега, свети Вукашине, да нас огради силом својом Божанском, како не би и ми памет изгубили и Веру Православну издали и свејеретику се римском поклонили. Знамо ми да нема ниједног добра у нама, ниједне врлине, да смо од греха огубани, али и знамо да док Веру Православну чврсто исповедамо, од те губе се можемо, ако се покајемо, и очистити, а ако Веру издамо или оскрнавимо, што не дао Бог да се деси, онда нас ништа не може спасити пакла огњеног.

Клекни пред Господа, мучениче Христов Вукашине, и замоли Га, да не одврати лице своје од нас, од овог малог стада Србскога, које задњим дамарима срца осећа да се спрема једна тешка превара и једно тешко време сведочења Вере Православне. А ако је то за спасење наше потребно, нека и нас, као и тебе, поведу на клање, и нека и ми, крвљу својом грехе сперемо, како би се удостојили гледања лица Божијег, како би и ми, са свима Светима, прослављали Оца и Сина и Светога Духа, кроз сву вечност бесконачних векова. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић
О света Три Јерарха, 2016. године